

[Poul Schlüter.]

efter tjenestemandslovens ordlyd kan man ikke åbne dørene, men der er jo andre muligheder; der er mulighed for en kommissionsundersøgelse, og der er andre metoder, som jeg er sikker på står til ministerens rådighed, og som jeg da også på anden måde har forstået at ministeren overvejer at benytte sig af i denne sag.

Ministeren for offentlige arbejder (Guldberg): Jeg kommer til at korrigere det ærede medlem hr. Poul Schlüters oplysning om forslaget til en ny tjenestemandsløve. Efter den gældende tjenestemandsløve er det tvivlsomt, hvorvidt man overhovedet kan åbne dørene. Efter det udkast, der forelå, var der mulighed for at gøre det, men netop med tilslutning af de pågældende og deres organisation, og da dette ikke foreligger og heller ikke vil kunne opnås, er der altså slet ikke nogen mulighed for at svare ja.

Med hensyn til spørgsmålet om offentlighedens interesse i disse ting er vi jo enige. Det kunne være, at vi kunne have gjort det kortere, hvis hr. Poul Schlüter havde læst aviserne, for der er sørget for den offentlige behandling af alle disse forhold, og det gøres ikke alene af hensyn til dem, der har været impliceret i straffesagen, men også fordi der jo under straffesagens behandling er fremkommet både oplysninger og kritik og beskyldninger over for andre; da mener jeg, at det må være rigtigt af alle grunde — også af menneskelige grunde — at der kommer fuld offentlighed om, hvad der faktisk er foregået, og det er der altså sørget for.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Sigsgaard* til undervisningsministeren:

„Vil ministeren udvirke, at der åbnes mulighed for og ydes støtte til forsøg med nye prøve- og eksamensformer såvel i folkeskolen som i gymnasiet?“

Skriftlig begrundelse:

Der har gennem de senere år været stigende utilfredshed med vore forældede eksamensformer. Et enigt uddannelsesudvalg udtalte i maj 1966 i betænkningen over forslag til lov om uddannelse af lærere til folkeskolen om eksamensformerne ved semi-

narierne: „På baggrund af lovforslagets bestemmelser om prøver i læreruddannelsen i videre omfang end efter gældende lov ønsker udvalget at præcisere, at det er en forudsætning, at såvel den undervisning, hvorigennem de studerende forberedes til prøverne, som selve disse prøver tilrettelægges således, at der ikke blot sigtes mod en bedømmelse af parate kundskaber, men i højere grad på en bedømmelse af de studerendes modenhed og evne til at arbejde selvstændigt med stoffet. Man lægger i denne forbindelse megen vægt på, at prøverne tilrettelægges således, at de griber mindst muligt ind i seminariernes almindelige arbejde, og således, at de ikke ved tilbagegående indflydelse på undervisningen presser denne ind i en stivnet form.“

Disse betragtninger er principielle og må formodes også at gælde for prøver i folkeskolen og gymnasiet.

Spørgsmålet er atter aktualiseret gennem nogle unge læreres såkaldte „provoaktion“ for nylig. Der er rejst bl. a. følgende indvendinger mod de traditionelle eksamensformer: de giver lærerne undskyldning for ikke at indføre nye undervisningsmetoder, de indsnævrer de stofområder, der kan arbejdes med, de lægger i for høj grad vægten på parat viden, de fremmer konkurrencementaliteten, og de vanskeliggør en demokratisering af skolen, fordi de giver lærerne en urimelig magtposition.

Gældende love og bekendtgørelser giver ministeren visse muligheder for at tillade afvigelser fra reglerne om eksamen. Er beføjelserne ikke tilstrækkelige, kunne man tænke sig lovændringer gennemført, der giver større muligheder for forsøg på området. Det forekommer rimeligt, at ministeren ikke blot stiller sig velvilligt, men direkte opmuntrer til sådanne forsøg.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Sigsgaard: Vore eksamensformer er jo stærkt forældede, de virker uheldigt tilbage på undervisningen, de binder lærerne for stærkt til et bestemt stof, de fremmer konkurrencementaliteten i stedet for samarbejdet, de hæmmer udviklingen af nye undervisningsmetoder, de lægger overdreven